

Головна (/) / "Мандрівний Старобільськ" у Нововолинську: що єднає луганців і волинян

"Ми побачили багато схожого з Луганщиною, а особливо з нашим рідним містом Старобільськом" – ділимося першими враженнями від Нововолинська.

Продовжуємо свій мандрівний проект з популяризації локальної культури, гуртуючись зі спільнотами у різних містах. Після Кропивницького вирушили до Нововолинська, де зустріли багато земляків, а також познайомилися з новими містянами з інших регіонів – Харківщини, Донеччини та Херсонщини.

Упродовж 20–22 листопада "Мандрівний Старобільськ" провів шість подій на локаціях наших головних партнерів — у Нововолинській публічній бібліотеці та Молодіжному центрі "Нові крила".

Залюбки нагадуємо, що Мандрівний Старобільськ – це пересувний культурний шелтер, який ініціювали Луганська обласна універсальна наукова бібліотека обіруч з Луганським обласним відділенням ВГО "Українська бібліотечна асоціація". А всеукраїнський проект підтримує Міжнародний фонд "Відродження".

Розпочинали шелтер з презентації фотовиставки (https://www.facebook.com/events/581631294313259?post_id=588266720316383&view=permalink) від п'яťох фотомитців зі Старобільська та Луганська. Гості події знайомилися зі Старобільськом через серію фото, відзнятих у різні пори року. Нововолинці, луганці та інші запрошені, знаходили спільне і відмінне з краєвидами й стилем життя Нововолинська і Старобільська. Зійшлися на тому, що більше таки схожого.

Того ж дня команда провела артток (https://www.facebook.com/events/581631294313259?post_id=588266720316383&view=permalink) – розмову про сучасне мистецтво і літературу з художницею Ольгою Русинчук та письменницею Яною Блажівською. Говорили про те, як війна впливає на здатність писати, добирати слова, створювати образи і як змінилося сприйняття світом української культури та мистецтва.

"Старобільськ знаходиться рівно на протилежному кінці країни, а ми зібралися в одній кімнаті і розмовляли однією мовою, про однакові речі та навіть краєвиди на фото з фотовиставки дуже схожі. Я щиро вдячна за запрошення. Це була дуже тепла та емоційна зустріч", – ділиться емоціями Яна Блажівська.

Також представили експериментальну антилекцію (<https://www.facebook.com/share/p/1E9qMT59fN/>) "Українські письменники у пікселі". У ній взяли участь письменники, які наразі захищають нас у Збройних Силах України, а також тісно пов'язані з Луганщиною – Дмитро Лазуткін, Єлизавета Жарікова, Артем Чапай, Артем Полежака та Вахтанг Кіпіані. Автори попередньо записали відео зі служби, у яких поділилися власною творчістю, зокрема зачитали вірші, уривки з прози, зіграли авторські пісні. Також письменники підготували для учасників кілька запитань. Зокрема про улюблені жанри в українській літературі, що читає молодь і яких тем бракує, хто відбудуватиме країну і хто такі герої сьогодні.

Антилекцію присвятили пам'яті Вікторії Амеліної, письменниці, правозахисниці та близькій серцю одностудентці, яка загинула від російської ракети у Краматорську.

"Дуже корисна подія. Незвична подача матеріалу, цікаві запитання і дискусія. Тепер знаю, що читати найближчим часом", – розповіла про враження від антилекції містянка Ірина Мартинишин.

Другий день шелтера обертався навколо публічної дискусії (<https://www.facebook.com/share/p/19c9iAq9b3/>) "Містяни і нові місцеві: як ми єднаємося". Спікерами події стали керівник Молодіжного центру "Нові крила" Павло Медина, психологиня Центру Життєстійкості Володимир-Волинської громади Ксенія Оборонова та директорка Нововолинської публічної бібліотеки Аліна Регешук.

Найгострішим питанням вільного мікрофона стала інформаційна доступність для переселенців у нових для себе громадах і тих українців, які знаходяться у найнебезпечніших регіонах та прифронтових населених пунктах.

"Ми спеціально прибрали із зовнішньої комунікації слово "інтеграція" або ж "ВПО", щоб позбутися формальності, навпаки зробити ці події більш об'єдначими", – висловився Павло Медина.

Під час вільного мікрофона із зали думкою поділився військовий:

"Я розумію, чому багато людей не їде сюди [у безпечніші регіони]. Бо вони не володіють інформацією. Бояться, що поїдуть у невідомість. Мені здається, що ми можемо донести їм інформацію через тих людей, переселенців, які тут з 2022го і які продовжують спілкуватися зі своїми знайомими у прифронтових регіонах. Їм швидше повірять".

У фінальний день наша команда провела дві майстерки з кавотерапії (<https://www.facebook.com/share/p/1Ebv5bk49W/>) для дітей та дорослих. З майстриною діти малювали кавою соняшники, а з дорослими учасниками – мандали.

Кульмінацією шелтера став поетично-музичний квартирник, який об'єднав поетів та музикантів з Луганщини, Волині та Харківщини. На просторі молодіжного центру виконували авторські пісні музикантка Оля Гончар "Руда з Волині", соло-виконавець зі Старобільська Сергій Летучий, вокаліст гурту Snakehunters Рома Міронов (Старобільськ/Черкаси), харківська гітаристка Марія Куранда, а також поетки – старобільчанка Настуня Літаш, Юлія Собчук з Нововолинська та харків'янка Анна Вашук.

"Теплі обійми, щирість, натхнення і невичерпна енергія нагадали, що навіть далеко від рідного краю, ми єднаємося серцем. Фото рідних краєвидів, розмови, цікаві заходи і кожен щирий момент дарували тепло та надію. Ці зустрічі стали джерелом натхнення, щоб йти далі з вірою в краще" – висловила про шелтер переселенка з Айдара Тетяна.

Пресслужба Good library

Політика коментування Good Library

Коментарі з посиланнями проходять премодерацію. Впевніться, що Ваші посилання не ведуть на сайти з сумнівним вмістом.

Зрозуміло

0 Коментарів

Увійти ▼

Розпочати обговорення...

УВІЙТИ ЗА ДОПОМОГОЮ

АБО ЗАРЕЄСТРУВАТИСЬ У DISQUS ?

Ім'я

Поділитися

Найкращі Найновіші Найстаріші

Залиште перший коментар.